

Parasja Wajechi

TORA

Samenvatting Genesis 47:28–50:26

Jakobs laatste jaren (47:28–31)

- Jakob leeft nog **17 jaar in Egypte**.
- Hij vraagt Jozef plechtig om hem **niet in Egypte te begraven**, maar in **Kanaän**, bij zijn voorouders.
- Jozef zweert dit, als teken van trouw aan het verbond met God.

Jakob zegent de zonen van Jozef (hoofdstuk 48)

- Jakob adopteert **Efraïm en Manasse** als zijn eigen zonen, zodat zij erfgenamen worden.
- Hij kruist zijn handen: de jongste **Efraïm** krijgt de **belangrijkste zegen**, ondanks Jozefs protest.
- Jakob benadrukt dat God hem in Kanaän verschenen is en dat **Gods belofte aan het land** blijft gelden.

Jakob zegent zijn twaalf zonen (hoofdstuk 49)

- Jakob spreekt **profetische woorden** over elk van zijn zonen.
- Enkele hoogtepunten:
- **Juda** krijgt de koninklijke belofte: uit hem zal leiderschap voortkomen.
- **Jozef** wordt gezegend met vruchtbaarheid en kracht.
- Na de zegeningen draagt Jakob op dat hij begraven moet worden in de **spelonk van Machpela**, bij Abraham, Sara, Isaak en Rebekka.

Jakobs dood en begrafenis (49:29–50:14)

- Jakob sterft op hoge leeftijd.
- Jozef laat zijn vader **balsemen**, zoals in Egypte gebruikelijk is.
- Een grote stoet reist naar Kanaän om Jakob te begraven in Machpela, zoals hij had gevraagd.

Jozefs laatste jaren (50:15–26)

- Na Jakobs dood vrezen Jozefs broers dat hij wraak zal nemen.
- Jozef stelt hen gerust: “**Jullie bedoelden het kwaad, maar God heeft het ten goede gekeerd.**”

- Jozef blijft in Egypte en bereikt een hoge leeftijd.
- Voor zijn dood laat hij zweren dat zijn beenderen ooit naar **Kanaän** zullen worden meegenomen — een teken van blijvende hoop op Gods belofte.

Kernboodschap

- Gods beloften aan Abraham, Isaak en Jakob blijven centraal.
- Zowel Jakob als Jozef sterven in geloof, vertrouwend dat God Israël uiteindelijk naar het beloofde land zal terugbrengen.
- Het boek Genesis eindigt met hoop, ondanks dat het volk zich nog in Egypte bevindt.

Parasja Wajechi HAFTARA

Samenvatting van 1 Koningen 2:1–12

Davids laatste woorden aan Salomo (2:1–4)

Wanneer Davids dood nadert, geeft hij zijn zoon Salomo zijn laatste instructies:

- **“Wees sterk en wees een man.”**
- Hij roept Salomo op om **Gods geboden, verordeningen en bepalingen** te onderhouden zoals in de wet van Mozes staat.
- Als Salomo dit doet, zal God Zijn beloften aan het huis van David vervullen:
- Davids nageslacht zal blijven regeren **als zij trouw blijven aan God**.

Davids opdrachten over specifieke personen (2:5–9)

David draagt Salomo op om recht te doen in enkele oude kwesties:

- **Joab**
- Joab had onschuldig bloed vergoten. David zegt dat Salomo wijs moet handelen en Joab niet ongestraft mag laten.
- **Barzillai uit Gilead**
- Zijn zonen moeten trouw worden beloond, omdat Barzillai David hielp toen hij op de vlucht was.
- **Simeï**
- Simeï vervloekte David ooit. David zegt dat Salomo hem in de gaten moet houden en op het juiste moment recht moet doen.

Davids dood (2:10–11)

- David sterft na **40 jaar regeren**:
- 7 jaar in Hebron
- 33 jaar in Jeruzalem

Salomo wordt koning (2:12)

- Salomo zit nu **stevig op de troon**, en zijn koningschap wordt bevestigd.

Parasja Wajechi NT

Samenvatting van 1 Petrus 1:1–9

Groet aan gelovigen in de verstrooiing (1:1–2)

- Petrus schrijft aan Joden die verspreid leven in **Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië**.
- Hij noemt hen **uitverkorenen**, door God voorbestemd en geheiligd door de Geest, om Jezus Christus te gehoorzamen.
- Hij wenst hen **genade en vrede in overvloed** toe.

Een levende hoop door Christus (1:3–5)

- Petrus prijst God omdat Hij de gelovigen **opnieuw geboren heeft doen worden** door de opstanding van Jezus Christus.
- Daardoor hebben zij een **levende hoop** en een **onvergankelijke erfenis** die in de hemel bewaard wordt.
- God beschermt hen door geloof, totdat de uiteindelijke redding geopenbaard wordt.

Vreugde te midden van beproevingen (1:6–7)

- Gelovigen mogen zich verheugen, **ook al lijden zij tijdelijk onder beproevingen**.
- Deze beproevingen testen de echtheid van hun geloof, dat kostbaarder is dan goud.
- Het doel: dat hun geloof leidt tot **lof, eer en heerlijkheid** wanneer Christus verschijnt.

Geloven zonder te zien (1:8–9)

- Hoewel zij Jezus niet gezien hebben, **hebben zij Hem lief en geloven zij in Hem**.
- Dit geloof vervult hen met **onuitsprekelijke en hemelse vreugde**.
- Zij ontvangen nu al het doel van hun geloof: **de redding van hun zielen**.

Kernboodschap

- Christenen leven als vreemdelingen in de wereld, maar zijn door God gekozen.
- Hun hoop is geworteld in de opstanding van Christus.
- Lijden is tijdelijk en dient om geloof te zuiveren.
- De vreugde van het geloof is echt, ook zonder Jezus met eigen ogen te hebben gezien.